

Dosarul nr. 2ra-1068/22
2-21012577-01-2ra-05082022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru – O. Parfeni
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – M. Anton, O. Cojocaru, A. Panov

ÎNCHEIERE

28 septembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Valeriu Burciu împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova și Procuraturii Generale a Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării art. 5 § 1 din CEDO, repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 07 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova și s-a menținut hotărârea din 26 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La 27 ianuarie 2021 Valeriu Burciu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova și Procuraturii Generale a Republicii Moldova, prin care a solicitat constatarea încălcării art. 5 § 1 din CEDO, repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că prin ordinul Autorității administrative „Agenția Națională Transport Auto” nr. 68-p din 20 februarie 2014 a fost angajat în funcția de specialist superior al Direcției Transport Rutier și Autogări.

La data de 18 iunie 2018, prin ordinul Autorității administrative „Agenția Națională Transport Auto” nr. 55-p, a fost transferat în funcția de „inspector superior Direcția control rutier, autogări și protecția consumatorului” cu salariu de funcție de 7830 lei.

La data de 25 iulie 2018, prin ordonanța de reținere a persoanei emisă de ofițerul superior de urmărire penală PCE al Direcției nr. 4 a DGUP a CNA, locotenent-colonel Roman Călin pe cauza penală nr. 20189970217 s-a dispus reținerea lui Valeriu Burciu pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. b¹) din Codul penal abuzul de serviciu.

Astfel, la 26 iulie 2018 Valeriu Burciu a fost reținut de către ofițerul superior de urmărire penală PCE al DGUP a CNA maior Nicolae Moraru, fiind întocmit procesul-verbal de reținere.

La data de 27 iulie 2018 prin plângerea adresată de către avocatul Constantin Cojocari, în interesele lui Valeriu Burciu în ordinea art. 298 din Codul de procedură penală au fost contestate ordonanța din 25 iulie 2018 și procesul-verbal de reținere din 26 iulie 2018, invocându-se că reținerea lui Valeriu Burciu a fost ilegală în lipsa temeiurilor menționate la art. 166 alin. (1) din Codul de procedură penală, iar cele indicate în procesul-verbal de reținere, fiind o simplă copiere din norma citată.

Prin ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție Cristina Gladcov din 28 iulie 2018 a fost dispusă eliberarea lui Valeriu Burciu.

La data de 28 iulie 2018 prin ordonanța de punere sub învinuire întocmită de procurorul în Procuratura Anticorupție Cristina Gladcov a fost pus sub învinuire Valeriu Burciu, fiindu-i învinuită comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. b¹) din Codul penal abuzul de serviciu, la aceeași dată a fost interogat în calitate de învinuit.

La data de 26 iulie 2018 de către ofițerul superior de urmărire penală PCE al DGUP a CNA, maior Nicolae Moraru, în temeiul ordonanței de percheziție din 24 iulie 2018, autorizată prin încheierea judecătorului de instrucție a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 iulie 2018 a fost efectuată percheziția în biroul de serviciu al lui Valeriu Burciu nr. 309 amplasat la etajul 3 din incinta Agenției Naționale Transport Auto din mun. Chișinău, str. Aleea Gării, nr. 6. În rezultatul percheziției de la Valeriu Burciu au fost ridicate bunurile personale: laptop de model „Acer” și telefonul mobil de model „Lenova”.

La data de 27 iulie 2018 de către avocatul Constantin Cojocari, prin plângerea depusă în ordinea art. 298 din Codul de procedură penală, în interesele lui Valeriu Burciu a fost contestată percheziția efectuată la 26 iulie 2018 de către ofițerul superior de urmărire penală PCE al DGUP a CNA maior Nicolae Moraru, care a fost efectuată prin încălcarea normelor procesuale, deoarece percheziția în biroul de serviciu nr. 309 a fost efectuată în lipsa autorizației, întrucât prin încheierea judecătorului de instrucție din 24 iulie 2018, instanța a autorizat efectuarea percheziției în biroul de serviciu nr. 310 B din incinta Agenției Naționale Transport Auto din mun. Chișinău, str. Aleea Gării, nr. 6. În context s-a solicitat și declararea nulității procesului-verbal de percheziție din 26 iulie 2018.

Prin ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție, Cristina Gladcov, din 10 august 2018 a fost respinsă plângerea apărătorului Constantin Cojocari din 27 iulie 2018.

La data de 22 august 2018 de către avocatul Constantin Cojocari, prin plângerea adresată procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție în ordinea art. 299¹ din Codul de procedură penală a fost contestată ordonanța procurorului în

Procuratura Anticorupție, Cristina Gladcov din 10 august 2018, iar la 20 septembrie 2018 de către avocat a fost înaintată o plângere judecătorului de instrucție în ordinea art. 313 din Codul de procedură penală, prin care s-a solicitat anularea ordonanței procurorului în Procuratura Anticorupție, Cristina Gladcov din 10 august 2018 și de a considera ilegal refuzul procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție de a examina plângerea adresată în ordinea art. 299¹ din Codul de procedură civilă. De asemenea, s-a solicitat de a considera ilegal și declara nulitatea procesului-verbal de percheziție din 26 iulie 2018.

Prin încheierea din 26 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani a fost admisă parțial plângerea depusă de avocatul Constantin Cojocari în interesele lui Valeriu Burciu. S-a declarat nulitatea ordonanței procurorului în Procuratura Anticorupție, Cristina Gladcov din 10 august 2018 și ordonanța procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție, Viorel Morari din 22 august 2018. Totodată s-a obligat procurorul să supună reexaminării plângerea depusă de avocatul Constantin Cojocari în interesele lui Burciu Valeriu.

La 01 martie 2019 de către avocatul Constantin Cojocari, în interesele lui Valeriu Burciu, a fost înaintată o plângere repetată procurorului în Procuratura Anticorupție, Cristina Gladcov, solicitându-se de a identifica locul de facto, unde nemijlocit a fost efectuată percheziția în biroul lui Valeriu Burciu și de a stabili, dacă instanța de judecată a autorizat efectuarea percheziției în biroul nr. 309 din incinta Agenției Naționale Transport Auto din mun. Chișinău, str. Aleea Gării, nr. 6, iar în cazul în care percheziția a fost efectuată în lipsa autorizației instanței de judecată, a constata și declara nulitatea procesului-verbal de percheziție din 26 iulie 2018, cu excluderea lui din dosar.

Dat fiind faptul că procurorul Cristina Gladcov nu a examinat în termenul prevăzut de art. 299 din Codul de procedură penală plângerea adresată la 01 martie 2019, la data de 27 martie 2019 de către avocat a fost înaintată o plângere în ordinea art. 299¹ din Codul de procedură penală procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție, care la fel nu a fost examinată.

La 16 aprilie 2019 de către avocatul Constantin Cojocari a fost înaintată o plângere în ordinea art. 313 din Codul de procedură penală judecătorului de instrucție, prin care s-a solicitat de a considera ilegal refuzul procurorului în Procuratura Anticorupție, Cristina Gladcov și al procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție de a examina plângerea adresată în ordinea art. 298 și art. 299¹ din Codul de procedură penală. De asemenea, s-a solicitat de a recunoaște percheziția efectuată la data de 26 iulie 2018 în biroul de serviciu al lui Valeriu Burciu nr. 309 din incinta Agenției Naționale Transport Auto din mun. Chișinău, str. Aleea Gării, nr. 6, ca fiind ilegală, în lipsa autorizației judecătorului de instrucție, a considera ilegal și declara nulitatea procesului-verbal de percheziție din 26 iulie 2018.

Prin încheierea din 30 mai 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana s-a admis parțial plângerea depusă de avocatul Constantin Cojocari în interesele lui Valeriu Burciu. S-a declarat nulă ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție Cristina Gladcov din 25 februarie 2019 și s-a obligat procurorul să lichideze încălcările depistate ale drepturilor și libertăților omului conturate în toate amănuntele în conținutul încheierii și în dependență de circumstanțele stabilite, să

adopte o hotărâre în condițiile legii, cu indicarea obligatorie, explicit și cu exactitate a locului (inclusiv numărul biroului) efectuării percheziției din data de 26 iulie 2018.

La 03 octombrie 2019 prin decizia Curții de Apel Chișinău s-a respins ca inadmisibil recursul înaintat de procuror, fiind menținută încheierea din 30 mai 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana.

Prin ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție Vitalie Ivanov din 18 octombrie 2019 urmare a înlăturării omisiunilor constatate prin încheierile judecătorului de instrucție din 26 decembrie 2018 și din 30 mai 2019 s-a dispus recunoașterea nulității procesului-verbal din 26 iulie 2018 cu privire la efectuarea percheziției în biroul de serviciu a lui Valeriu Burciu situat în incinta ANTA de pe str. Aleea Gării, nr. 6 din mun. Chișinău, pe motiv că efectuarea percheziției în biroul nr. 309 nu a fost autorizată de către judecătorul de instrucție.

Astfel, s-a constatat că percheziția efectuată la data de 26 iulie 2018 în biroul de serviciu a lui Valeriu Burciu, situat în incinta ANTA de pe str. Aleea Gării, nr. 6 din mun. Chișinău, a fost ilegală.

Reclamantul Valeriu Burciu consideră că organul de urmărire penală la data de 26 iulie 2018 neîntemeiat și ilegal l-a deposedat de bunurile sale personale: laptop de model „Acer” și telefonul mobil de model „Lenova”, ridicate în rezultatul percheziției, or, procesul-verbal de percheziție a fost declarat nul, ca fiind ilegal efectuat.

Potrivit art. 128 alin. (2) din Codul de procedură penală în baza ordonanței de efectuare a percheziției sau a ridicării de obiecte și documente cu autorizația judecătorului de instrucție, persoana care efectuează urmărirea penală este în drept să intre în domiciliu sau în alte încăperi. Este interzisă efectuarea perchezițiilor cu depășirea spațiilor, în alte locuri, în temeiul altor acte sau urmărind alte scopuri decât cele indicate în încheierea judecătorului de instrucție privind autorizarea sau în ordonanța procurorului.

La 15 august 2018 prin ordonanța ofițerului superior de urmărire penală al SIF al ARBI a CNA, locotenent-colonel Vitalie Rufanda, a fost pus sub sechestru ½ cotă-parte din proprietatea comună în devălmășie a lui Valeriu Burciu, asupra autoturismului de model Toyota Corola cu numărul de înmatriculare XXXX, anul fabricării 2008, care a fost dobândit la 31 ianuarie 2018 cu prețul de vânzare de 125 652 lei.

Prin încheierea din 15 august 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani s-a admis demersul procurorului, fiind autorizată punerea sub sechestru a ½ cota-parte din proprietatea comună în devălmășie a lui Valeriu Burciu, asupra autoturismului de model Toyota Corola cu numărul de înmatriculare XXXX, anul fabricării 2008, care a fost dobândit la 31 ianuarie 2018 cu prețul de vânzare de 125 652 lei. În acest sens la 15 august 2018 a fost eliberat mandatul judecătoresc.

La 22 august 2018 de către ofițerul superior de urmărire penală al SIF al ARBI a CNA, locotenent-colonel Vitalie Rufanda a întocmit procesul-verbal de punere sub sechestru a ½ cotă-parte din proprietatea comună în devălmășie a lui Valeriu Burciu, asupra autoturismului de model Toyota Corola cu numărul de înmatriculare ZUR 423, anul fabricării 2008.

Prin ordinul directorului Autorității administrative „Agenția Națională Transport Auto” nr. 121-p din 03 septembrie 2018 emis în temeiul art. 76 lit. j) din Codul muncii, la demersul Procuraturii Anticorupție nr. 7598 din 06 august 2018, Valeriu Burciu a fost suspendat din funcția de inspector superior al Direcției control rutier, autogări și protecția consumatorului, până la adoptarea definitivă a hotărârii pe cauza penală.

La 19 martie 2020 prin ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție Vitalie Ivanov s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală integral în cauza penală nr. 2018970217 a învinuitului Valeriu Burciu pe motiv de lipsă în acțiunile acestuia a elementelor infracțiunii încriminate, prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. b¹) din Codul penal și clasarea procesului penal.

Ca urmare, prin ordinul directorului adjunct al Autorității administrative „Agenția Națională Transport Auto” nr. 9-p din 26 martie 2020 emis în temeiul demersului Procuraturii Anticorupție nr. 3758 din 20 martie 2020 s-a anulat ordinul Agenției nr. 121-p din 03 septembrie 2018, prin care raporturile de muncă cu Valeriu Burciu au fost suspendate în temeiul art. 76 lit. j) din Codul muncii la cererea organelor de drept, fiind reîncadrat în serviciu începând cu data de 26 martie 2020, în funcția de inspector superior Direcția control rutier, autogări și protecția consumatorului.

Faptul reținerii și detenției lui Valeriu Burciu în perioada 26 iulie 2018 – 28 iulie 2018, înaintării învinuirii nefondate, percheziției ilegale, punerii ilegale sub sechestru a averii și suspendarea contractului individual de muncă în circumstanțe ce nu depind de voința acestuia, încât a fost privat din acest motiv de posibilitatea de a desfășura activitatea aferentă funcției deținute, iar prin scoaterea de sub urmărire penală pe motiv de lipsă a elementelor infracțiunii încriminate, prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. b¹) din Codul penal și clasarea procesului penal, instituie obligația statului de a înlătura consecințele reținerii lui ilegale, înaintării învinuirii nefondate, percheziției ilegale, punerii ilegale sub sechestru a averii și suspendării din funcție, indiferent de legalitatea acestei suspendări, care urmează a fi apreciate la determinarea cuantumului prejudiciului moral.

Referitor la pretenția privind încasarea drepturilor salariale, care urmează a fi încasare din contul bugetului de stat, reclamantul a menționat că a fost suspendat din funcția de inspector superior Direcția control rutier, autogări și protecția consumatorului, în perioada 03 septembrie 2018-26 martie 2020.

Conform certificatului eliberat de contabilitatea Autorității administrative „Agenția Națională Transport Auto”, în perioada respectivă salariul de funcție a constituit suma de 274 064,24 lei, după cum urmează: 14 583,80 lei x 18 luni (septembrie 2018 – februarie 2020) = 26 2148, 40 lei + 11 915,84 lei (18 zile lucrative din luna martie 2020).

Reclamantul Valeriu Burciu a mai indicat că a fost plasat sub urmărire penală pe cauza nr. 2018970217 intentată la data de 05 martie 2018 la care pe data de 26 iulie 2018 a fost reținut și s-a aflat în detenție până la 28 iulie 2018, a fost pus sub învinuire fiindu-i încriminată comiterea infracțiunii grave prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. b¹) din Codul penal, la data de 26 iulie 2018 a fost supus unei percheziții ilegale în lipsa autorizației judecătorului de instrucție în rezultatul căreia ilegal i-au

fost ridicate bunurile personale: laptop de model „Acer” și telefonul mobil de model „Lenova” la data de 15 august 2018, a fost pusă sub sechestru averea, iar prin scoaterea integrală de sub urmărire penală pentru motive de reabilitare, de lipsă în acțiunile sale a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. b¹) din Codul penal și clasarea procesului penal în cauza nr. 2018970217 prin ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție Vitalie Ivanov din 19 martie 2020, conform art. 66 alin. (3) din Codul de procedură penală are dreptul la reabilitare.

Consideră că punerea sub învinuire, reținerea și aflarea sa în detenție două zile, percheziția ilegală și deposedarea de bunurile sale, sechestrarea averii, i-au adus atingere drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, inclusiv dreptul la libertate și la viață, pe care le-a suportat în urma acțiunilor organului de urmărire penală și ale procuraturii. De pe urma acestor acțiuni ilegale, a suportat suferințe psihice, manifestate prin stări de stres, anxietate, frustrare, neliniște, disconfort și retrăire, imposibilitate de a savura modul obișnuit de trai și de a se bucura în modul cuvenit de garanțiile prescrise de Lege, umilință, stări ce sunt apreciate și de CEDO ca fiind componente ale prejudiciilor nepatrimoniale.

Totodată, reclamantul consideră că prin reținerea și arestarea sa ilegală în cadrul dosarului penal (încheierea de eliberare a mandatului de arest nu a fost motivată și lipsa bănuielii rezonabile), i-a fost violat dreptul fundamental la libertate și siguranță garantat de § 1 art. 5 din Convenția Europeană, fapt ce i-a cauzat prejudiciu moral enorm exprimat în suferințe psihice, neliniște sufletească și pierderea încrederii în ziua de mâine.

Reclamantul Valeriu Burciu a solicitat încasarea sumei de 50 000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

În cadrul examinării cauzei penale nr. 2018970217 a suportat cheltuieli de asistență juridică în sumă de 7000 lei, fapt ce se confirmă prin bonul de plată seria DAA nr.12042676 din 06 august 2018.

Reclamantul Valeriu Burciu a solicitat constatarea că a avut loc o încălcare a art. 5 § 1 din CEDO, încasarea din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției suma de 274 064,24 lei cu titlu de prejudiciu material pentru plățile salariale pe perioada suspendării din funcție 03 septembrie 2018-26 martie 2020, suma de 7000 lei ce constituie cheltuielile de asistență juridică suportate la examinarea cauzei penale, suma de 50 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, suma de 7000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, a obliga Procuratura Generală să aducă reclamantului Valeriu Burciu scuze oficiale scrise în numele statului pentru reținerea ilegală, percheziția ilegală, tragerea ilegală la răspundere penală și punerii ilegale sub sechestru a averii.

Prin hotărârea din 26 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de către Valeriu Burciu.

S-a constatat încălcat dreptul lui Valeriu Burciu garantat de art. 5 § 1 din CEDO.

S-a încasat din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Valeriu Burciu cu titlu de prejudiciu material suma de 274 064,24 lei, ceea ce constituie salariul pentru perioada 03 septembrie 2018-26 martie 2020 și

suma de 6000 lei, ceea ce constituie cheltuielile de asistență juridică suportate la examinarea cauzei penale, cu titlu de prejudiciu moral suma de 50 000 lei și cu titlu de compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 7000 lei, ceea ce constituie cheltuielile de asistență juridică.

S-a obligat Procuratura Generală prin intermediul procuraturii care a condus urmărirea penală să aducă scuze oficiale din numele statului lui Valeriu Burciu.

În rest acțiunea s-a respins ca fiind neîntemeiată. (f.d. 75, 82-94, vol. II)

Ministerul Justiției al Republicii Moldova, în termen, a depus cererea de apel împotriva hotărârii din 26 octombrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Prin decizia din 07 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

S-a menținut hotărârea din 26 octombrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Valeriu Burciu împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova și Procuraturii Generale a Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării art. 5 § 1 din CEDO, repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, compensarea cheltuielilor de judecată. (f.d. 130, 131-143, vol. II)

În susținerea concluziei sale instanța de apel a constatat că drepturile lui Valeriu Burciu au fost încălcate, fiind aplicabile prevederile art. 3, 6, 7, 10, 11 și 13 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, art. 2036, 2037 din Codul civil, ori ultimul a fost reținut, percheziționat, tras la răspundere penală și pusă sub sechestru averea acestuia ilegal, ulterior scos de sub urmărire penală pe motivul lipsei în acțiunile acestuia a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. b¹) din Codul penal.

Astfel, raportând circumstanțele cauzei instanța de apel a reținut că lui Valeriu Burciu i-a fost încălcat dreptul la libertate și la siguranță garantat de art. 5 § 1 CEDO, cauzat prin reținere și detenție ilegală a acestuia în perioada 26 iulie 2018-28 iulie 2018 în cauza penală nr. 2018970217, ori prin ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție din 19 martie 2020 emisă în cauza penală nr. 2018970217 s-a stabilit incontestabil lipsa competenței de infracțiune în acțiunile lui Valeriu Burciu.

Reieșind din faptul că la data de 26 martie 2020 prin ordinul Autorității administrative „Agenția Națională Transport Auto” nr. 9-p s-a anulat ordinul Agenției Naționale Transport Auto nr. 121-p din 03 septembrie 2018, iar Valeriu Burciu începând cu 26 martie 2020 a fost reîncadrat în serviciu în funcția de inspector superior Direcția control rutier, autogări și protecția consumatorului, instanța de fond întemeiată a ajuns la concluzia de a încasa din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Valeriu Burciu suma de 274 064,24 lei ceea ce constituie salariul pentru perioada 03 septembrie 2018-26 martie 2020.

De asemenea, instanțele ierarhic inferioare au concluzionat că Valeriu Burciu întrunește condițiile stipulate în legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 pentru a beneficia de prejudiciu moral în cuantum de 50 000 lei.

Cu referire la cheltuielile pentru acordarea asistenței juridice în cauza penală, cât și în prezentul litigiu, instanța de apel a reținut că acestea au fost suportate și confirmate de către Valeriu Burciu.

La data de 14 iulie 2022 Ministerul Justiției al Republicii Moldova a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 07 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 26 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă ca fiind neîntemeiată. (f.d. 150-160, vol. II)

În motivarea recursului recurentul a invocat că instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, eronat a interpretat dreptul material care reglementează aprecierea probelor.

În conformitate cu articolul 433 lit. a), b), c) și d) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată a verificat dacă actul judecătoresc poate fi atacat cu recurs, dacă cererea dedusă judecării este formulată de persoana îndreptățită, dacă aceasta nu a fost depusă în mod repetat și dacă a fost declarată în termen.

Completul constată că, în speță, cererea de recurs este îndreptată împotriva deciziei din 07 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, care intră în categoria de acte specificate în articolul 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă. De asemenea, aceasta este depusă de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, care are calitatea procesuală de pârât și este îndreptățit să o conteste, nefiind depusă repetat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 07 aprilie 2022.

Materialele cauzei atestă că decizia motivată a fost expediată în adresa recurentului Ministerul Justiției al Republicii Moldova la 06 iunie 2022 prin poșta electronică. (f.d. 144, vol. II)

Recursul, declarat la 14 iulie 2022 de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, este în termen.

La data de 05 august 2022, Curtea Supremă de Justiție a notificat participanților copia recursului motivat, explicându-le dreptul de a depune referință asupra criticilor formulate în recurs.

Procuratura Generală a depus referință, solicitând admiterea recursului declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

La 05 septembrie 2022 Valeriu Burciu, reprezentat de avocatul Constantin Cojocari a depus referință, solicitând respingerea recursului declarat de către Ministerul Justiției, cu menținerea fără modificări a deciziei din 07 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 26 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, deoarece sunt întemeiate și legale.

Examinând admisibilitatea recursului, fără prezența participanților la proces, în acord cu procedura specificată la articolul 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs formulată de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, este inadmisibilă, pentru motivele ce succed.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă că acestea nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă, nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul de admisibilitate reține că recursurile exercitate conform Secțiunii a II-a au caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Urmează a fi reiterat că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de către recurent nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă Ministerul Justiției al Republicii Moldova și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a

considera recursul declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, ca fiind inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, împotriva deciziei din 07 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas